

การพัฒนาแบบแผนการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตาม
หลักสูตร การศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง
สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

Development of Early Childhood Teacher Supervision Model to
Provide Experience According to the Early Childhood Education
Curriculum B.E. 2560 in Medium-Sized Schools under the
Foundation of the Church of Christ in Thailand

¹สุกัญญา ดอนลาดลี ²พัชรารภรณ์ ดวงชื่น ³ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์

¹Sukanya Donladlee ²Pacharaporn Duangchurn ³Choomsak Intarak

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยคริสเตียน

^{1,2,3}Christian University Thailand

¹Corresponding author, e-mail: Tukhta.teacher26@gmail.com

Received June 29, 2024; Revised December 26, 2024; Accepted: December 27, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบแผนการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย เพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย วิจัยดำเนินการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเลือกสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 7 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา ได้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนระดับอนุบาล โรงเรียนละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยเป็นโรงเรียนปฏิบัติการทดลอง ผู้ร่วมปฏิบัติการ ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน หัวหน้างานกิจการนักเรียนระดับอนุบาล จำนวน 1 คน และครูผู้สอนระดับอนุบาล 1-3 จำนวน 11 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 13 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-dependent) ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย เพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย ประกอบด้วย (1) วางแผนการนิเทศการจัดประสบการณ์ (2) ปฏิบัติตามแผน (3) ติดตามและประเมินผล และ (4) สะท้อนผล เรียกชื่อว่า “P-PER Model” ผลการประเมินรูปแบบมีค่าความสอดคล้องของข้อความถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) เท่ากับ 1.00 เปรียบเทียบผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการใช้รูปแบบในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมาก และมีข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้เพื่อเป็นนวัตกรรมทางการบริหารการศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: การนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย; รูปแบบการนิเทศ; โรงเรียนขนาดกลางสภาคริสตจักร

Abstract

This research article to develop a model for supervising early childhood teachers in organizing experiences according to the Early Childhood Education Curriculum 2017 in medium-sized schools under the Foundation of the Church of Christ in Thailand. The research methodology employed purposive sampling, selecting 7 medium-sized schools under the Foundation of the Church of Christ in Thailand. The data providers included administrators and kindergarten teachers, with 5 participants per school, totaling 35 people. Wattana Wittaya Academy was designated as the experimental school. The participants included 1 director, 1 head of kindergarten student affairs, and 11 kindergarten teachers from levels 1-3, totaling 13 people. The statistical methods used were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test for dependent samples. The research results indicated that the overall supervision of early childhood teachers in organizing experiences according to the Early Childhood Education Curriculum 2017 in medium-sized schools under the Foundation of the Church of Christ in Thailand was at a low level. The developed model of early childhood teacher supervision, named the “P-PER Model”, comprises four components: (1) planning the supervision of experience provision, (2) following the plan, (3) monitoring and evaluating, and (4) reflecting the results. The evaluation of the model showed an Item-Objective Congruence (IOC) value of 1.00, indicating high consistency between the questions and the objectives. Comparing the experimental results, it was found that the mean score after the experiment was significantly higher than before the experiment at a statistical level of .01. The results of using the model in terms of efficiency, effectiveness, and value were at a high level. Additionally, there were suggestions to use the model as an innovation in educational administration in the future.

Keywords: Supervision of early childhood teachers; Supervision format; Christian Council Medium School

บทนำ

การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันเนื่องจากสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันมีผลกระทบต่อวิธีการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองความต้องการและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ซึ่งกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กระดับปฐมวัยในยุคปัจจุบันจึงเป็น สิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เด็กและ

การเลี้ยงดูของครอบครัวจำเป็นต้องข้ามผ่านและปรับตัวกับวันเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างก้าวกระโดด และเกิดการยืดหยุ่นอยู่ได้ในสังคมสมัยใหม่จากการดูแลพ่อแม่คุณลักษณะที่พึงมีประสงค์อย่างเหมาะสม ให้กับทรัพยากรมนุษย์ของวันนี้และอนาคตข้างหน้า ให้สมบูรณ์แบบอย่างเต็มกำลัง โดยในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการศึกษาชาติ (พ.ศ.2560-2579) และแผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (พ.ศ. 2560-2564) ได้นำไปสู่การกำหนดทักษะสำคัญสำหรับเด็กในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสำคัญต่อการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านโดยการศึกษาปฐมวัย คือ กระบวนการศึกษาที่เน้นการพัฒนาและส่งเสริมความเติบโตทางกาย จิต และสังคมของเด็กตั้งแต่เกิดจนถึงประมวผลการเรียนรู้ในระหว่างอายุ 0 ถึง 6 หรือ 7 ปี โดยปฐมวัยเป็นช่วงเวลาที่เด็กมีการเรียนรู้เร็วที่สุดในชีวิต และมีสมรรถนะทางด้านต่างๆ เริ่มจากการเรียนรู้พื้นฐาน เช่น การเดิน การพูด การเล่น การสื่อสาร การเล่นเพื่อเรียนรู้ และพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับ การเข้าสู่ช่วงการศึกษาขั้นประถมศึกษาต่อไป การศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการกระตุ้น และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในช่วงเวลาที่เป็นอยู่ซึ่งจำเป็นต่อการเติบโตและเตรียมความพร้อมให้กับ การเรียนรู้ในช่วงอายุต่อไปของเด็ก การศึกษาปฐมวัยทำให้เด็กมีพื้นฐานทางการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ในครั้งถัดไปเพื่อให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและส่งเสริม ความเป็นอยู่ในสังคมในอนาคต การศึกษาปฐมวัยส่งเสริมพัฒนาทักษะทางอารมณ์ ความคิดสร้างสรรค์ สังคม และภาษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเด็กให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีความสามารถ และความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ที่กล่าวว่า เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560) หน่วยงานและครูอาจเลือกใช้แนวทางการศึกษาปฐมวัยที่เหมาะสมกับเด็กในแต่ละกลุ่ม โดยใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่เน้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะตามวัย และรับรู้ความต้องการในการพัฒนาของเด็กแต่ละคน

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าครูผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ช่วงวัยเด็กในระดับปฐมวัยเป็นอย่างมาก ดังนั้นหากกระบวนการกำกับติดตามในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูผู้สอนไม่เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้มาสู่เด็ก ดังนั้นการนิเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญ คือ การนิเทศภายในสถานศึกษามีจุดมุ่งหมายชัดเจนเป็นประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมุ่งส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการศึกษาโดยเฉพาะผู้นิเทศจะต้องมีความรู้มีประสบการณ์และทักษะต่างๆ ผู้รับการนิเทศก็ต้องการการดูแลเอาใจใส่ ขวัญกำลังใจและการสนับสนุนจากผู้นิเทศและผู้บริหารจากสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดวิกฤตโรคติดต่อไวรัสโควิด 2019 ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตการทำงาน แม้กระทั่งการจัดการศึกษาที่ส่งผลทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงการนิเทศการศึกษาเป็นภารกิจที่จำเป็นต่อการ

จัดการศึกษาเช่นกันความสำคัญในการทำให้เกิดการขับเคลื่อนความสมดุลอยู่ที่ความพร้อมในการเตรียมผู้คนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในโลกหลังโควิด มนุษย์ที่สมบูรณ์ต้องมีชีวิตที่สมดุลประกอบด้วยพลังปัญญา ทักษะ สุขภาพ และจิตใจที่งดงาม ชีวิตที่สมดุลเป็นชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้และคุณธรรมเป็นฐานรากสำคัญนำพาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

จากปัญหาที่พบปัญหาของการนิเทศปฐมวัยโรงเรียนขนาดกลางในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ประเด็นหลักๆ 1. กระบวนการบริหาร ผู้บริหารได้กำหนดนโยบายการนิเทศที่ชัดเจน กระบวนนิเทศ การจัดทำปฏิทินการนิเทศ กำหนดผู้รับผิดชอบ 2. ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อกระบวนการนิเทศของครู เรียนแบบโครงการจะนิเทศต้องนิเทศแบบโครงการ/เรียนแบบการจัดประสบการณ์หลัก ต้องนิเทศตามหลักสูตร 3. การจัดทำคู่มือการนิเทศ กำหนดสมรรถนะเด็กสำหรับการนิเทศ หลักเกณฑ์ต่างๆ 4. การนิเทศเชิงรุก ปรับเปลี่ยนการนิเทศเพื่อการพัฒนา เป็นการนิเทศแบบ Coaching /Mentoring ซึ่งโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำหนดนโยบายในการพัฒนากำกับติดตามการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศก์ภายในโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในการปฏิบัติหน้าที่กระตุ้น ส่งเสริม และสนับสนุน พัฒนาครูและบุคลากรให้สามารถจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยได้สอดคล้องตามหลักการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย เพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

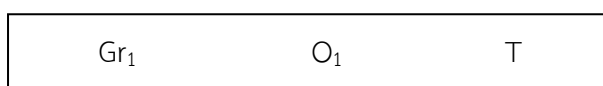
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
2. เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
3. เพื่อประเมินรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
4. เพื่อเปรียบเทียบการทดลองรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

5. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานซึ่งใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 แบบแผนการวิจัย

จากแผนภาพที่ 1

Gr₁ หมายถึง การทดลองกลุ่มเดียว

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง

T หมายถึง การใช้นวัตกรรมการศึกษา (หรือการให้เงื่อนไขการทดลอง)

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 7 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ก. กลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โรงเรียนละ 5 คน ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้างานวิชาการ และครูผู้สอนระดับชั้นอนุบาล 1-3 จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน

ข. กลุ่มตัวอย่างสำหรับทดลองใช้รูปแบบและประเมินผลการใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้แก่ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย ผู้ทำการนิเทศ 1) ผู้อำนวยการ 2) หัวหน้างานกิจการนักเรียนระดับอนุบาล และ 3) ผู้รับการนิเทศการสอน ครูระดับอนุบาล 1-3 จำนวน 11 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 13 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งเป็นแบบสอบถามระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับปัญหา

2.2 แบบประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโดยวัดค่าความสอดคล้อง ของรูปแบบกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of item Objective Congruence) ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัด

ประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน

2.3 เป็นรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นนวัตกรรมในการศึกษา เรียกว่า “P-PER MODEL”

2.4 รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยใช้แบบประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ IOC (Index of item Objective Congruence)

2.5 แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ประกอบด้วย กิจกรรม วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการ

2.6 แบบประเมินก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการ จำนวน 15 ข้อ โดยประเมิน 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales)

2.7 แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า ในการใช้รูปแบบ การนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's rating scales) โดยกำหนดน้ำหนักของคะแนนตามระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 การศึกษาสภาพปัญหาของการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

3.2 ผู้วิจัยออกแบบและสร้างรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ตามกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

3.3 ผู้วิจัยประชุมชี้แจงผู้บริหารและครูของโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ที่เป็นกลุ่มปฏิบัติการทดลอง

3.4 ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการโดยใช้ระยะเวลา 1 ภาคเรียน โดยให้มีการประเมินก่อน การใช้รูปแบบและมีการประเมินหลังใช้รูปแบบ

3.5 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามหลังการทดลองใช้รูปแบบโดยใช้แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลการทดลองใช้ความถี่และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 ระดับปัญหาของการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 ประเมินรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ใช้ค่าความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงคกับเนื้อหาวิจัยข้อ (IOC: Index of item objective congruence)

4.4 การเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ใช้สถิติวิเคราะห์การทดสอบค่าทีแบบจับคู่ (t-test dependent)

4.5 ผลการใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย” สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

(n = 35)

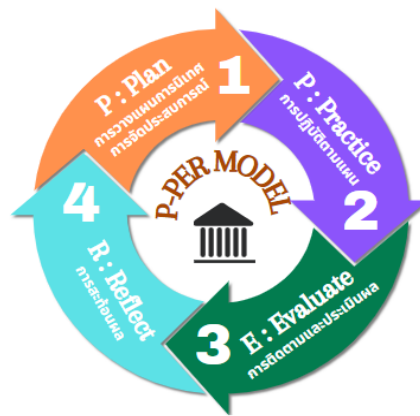
ลำดับที่	สภาพปัญหา	\bar{X}	SD	แปลผล
1	วางแผนการนิเทศการจัดประสบการณ์	4.48	0.42	มาก
2	การปฏิบัติตามแผน	4.65	0.50	มากที่สุด
3	การติดตามและประเมินผล	4.47	0.55	มาก
4	การสะท้อนผล	4.52	0.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.53	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 สภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, SD = 0.50) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตามแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$, SD

=0.50) ด้านการสะท้อนผล (\bar{X} = 4.52, SD = 0.54) ด้านวางแผนการนิเทศการจัดประสบการณ์ (\bar{X} = 4.48, SD = 0.42) และด้านการติดตามและประเมินผล (\bar{X} = 4.47, SD = 0.55) ตามลำดับ

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย สังกะเราะห์จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของ วงจรคุณภาพ PDCA แนวคิดกระบวนการนิเทศ ของแฮริส (Harris, 1998) บูรณาการร่วมกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผนการนิเทศการจัดประสบการณ์ (P:Plan) การปฏิบัติตามแผน (P: Practice) การติดตามและประเมินผล (E: Evaluate) และการสะท้อนผล (R: Reflect) โดยตั้งชื่อว่า P-PER Model ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

3. ผลการประเมินรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับหลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการ และเป้าหมายของรูปแบบ โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 จึงเห็นว่ารูปแบบดังกล่าวสามารถนำไปใช้กับกลุ่มปฏิบัติการทดลองได้

4. ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลองรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง

Paired Samples Statistics						
		n	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
Pair 1	pretest	13	3.29	0.15	21.82	0.00**
	posttest	13	4.48	0.12		

**P น้อยกว่า .01

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มทดลองเกี่ยวกับการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง เท่ากับ 3.29 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.48

ค่า t-value เท่ากับ 21.82 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้

5. ผลการประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าของรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย เพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผลปรากฏโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.77) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในภาพรวมสภาพปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตามแผนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสะท้อนผล และมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านวางแผนการนิเทศการจัดประสบการณ์ และด้านติดตามและประเมินผล มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมากตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละด้าน ได้แก่ มีการศึกษาการใช้รูปแบบการนิเทศที่เหมาะสม ครูปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีการชี้แจง สร้างความเข้าใจผู้รับการนิเทศ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการนิเทศการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของครูสม่ำเสมอ มีการนำปัญหาการนิเทศการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของครูมาวิเคราะห์ มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม (PLC) และให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการนิเทศการสอนของครูเป็นสิ่งที่ปฏิบัติ โดยต้องมีแผนในการปฏิบัติ สร้างความเข้าใจให้กับครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการนิเทศ และเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชบา พันธุ์ศักดิ์ และคณะ ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการนิเทศ ครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนระดับปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ประกอบด้วย หลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือการวางแผนการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ การวิเคราะห์การจัดประสบการณ์ การประเมินผลการนิเทศ การรายงานผล (ชบา พันธุ์ศักดิ์ และคณะ, 2561)

2. ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีของเดมมิง (Demming) เกี่ยวกับวงจรคุณภาพ PDCA แนวคิดกระบวนการนิเทศของแฮริส (Harris, 1998) และบูรณาการร่วมกับงานวิจัยกับงานวิจัยของชบา พันธุ์ศักดิ์ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนระดับปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ประกอบด้วย หลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ การวางแผนการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ การวิเคราะห์การจัดประสบการณ์ การประเมินผลการนิเทศ การรายงานผลการใช้รูปแบบการนิเทศ

ครูผู้สอนปฐมวัย และผลการศึกษาศาพปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง 4 ขั้นตอนโดยตั้งชื่อว่า P-PER Model ทั้งนี้เนื่องจากในการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย จะต้องมีการวางแผนการนิเทศการจัดประสบการณ์ คือ การกำหนดแนวทาง หรือขอบเขตการศึกษา ค้นคว้า เพื่อนำสิ่งที่จะต้องใช้ในการศึกษารูปแบบการนิเทศเพื่อเป็นการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ การเสริมแรงชื่นชม และการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ที่ได้วางแผนปรับปรุง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และจะต้องดำเนินการปฏิบัติตามแผนคือ การดำเนินการร่วมกันของผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศตาม โครงการหรือแผนที่กำหนดไว้ โดยการจัดกิจกรรมการนิเทศการสอนมุ่งเน้นการมีส่วนร่วม กระตุ้น จูงใจ เสริมสร้างกำลังใจ และให้คำแนะนำ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการทำงาน การแนะนำนวัตกรรมใหม่ๆ และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการนิเทศ หลังจากการปฏิบัติตามแผนแล้วจึงมีการติดตามและประเมินผล คือ การตรวจสอบและการดำเนินการตามแผนโดยระบบการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ หรืองานต่าง ๆ ได้ดำเนินการตามแผนหรือไม่และการควบคุมประสิทธิภาพการทำงานนั้น เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ แก้ไข ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด และขั้นตอนที่สำคัญเป็นขั้นการสะท้อนผล คือ การสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกระบวนการนิเทศเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และนำข้อเสนอแนะมาปรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นมากขึ้น เปิดโอกาสให้ครูแต่ละคนแสดงความสามารถในการทำงานที่แตกต่างกันตามความถนัดและความต้องการรวมถึงพัฒนาทักษะเพื่อให้ทุ่มเทให้กับงานได้ทำอย่างเต็มที่ (ชบา พันธุ์ศักดิ์และคณะ, 2561)

3. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ปรากฏว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นด้วย โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) ของวัตถุประสงค์กับรูปแบบการนิเทศการสอนของครูเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ สอดคล้องกับแนวคิดของโรวินเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิลงความเห็นในแต่ละข้อคำถาม โดยให้คะแนนเป็น 1 หากเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าว วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น ให้คะแนนเป็น 0 หากไม่มั่นใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น และให้คะแนนเป็น -1 หากเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น และสอดคล้องกับแนวคิดของรัตนะ บัวสนธ์ ที่ระบุว่า การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรวิเคราะห์ค่า IOC ผลการวิเคราะห์หามีเกณฑ์ IOC 0.50 แสดงให้เห็นว่ามีข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่นำมาทดลองใช้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 มีโครงสร้างองค์ประกอบ และรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบที่ชัดเจน เข้าใจง่ายด้วยภาษาที่เหมาะสม มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

มีความคุ้มค่า และเป็นประโยชน์ต่อการนิเทศการสอนครูปฐมวัย ส่งผลให้เกิดคุณภาพกับผู้เรียนและเกิดการพัฒนาด้านการปฏิบัติงานของครู (รัตนะ บัวสนธ์, 2564)

4. ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและ หลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประ สบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยไปปฏิบัติการทดลองใช้ พบว่า ผลหลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศการสอนของครูปฐมวัย มีค่า t-test สูงกว่าผลก่อนการทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสามารถนำรูปแบบไปใช้ในการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสพการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เป็นไปตามหลักการ วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการในการปฏิบัติการนิเทศสำหรับครูผู้สอนปฐมวัยของสถานศึกษาได้ กลุ่มทดลองมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิระภา ธรรมนำสีล ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการนิเทศการจัดประสพการณ์การเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศการจัดประสพการณ์การเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมภาษาของเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด (จิระภา ธรรมนำสีล, 2562)

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชบา พันธุ์ศักดิ์และคณะ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสพการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนระดับปฐมวัยเพื่อจัดประสพการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ประกอบด้วย หลักการ เป้าหมาย และ องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การวางแผนการนิเทศ 2) การปฏิบัติการนิเทศ 3) การวิเคราะห์ พฤติกรรมการจัดประสพการณ์ 4) การประเมินผลการนิเทศ และ 5) การรายงานผลการนิเทศ การนิเทศครูผู้สอนระดับปฐมวัยเพื่อจัดประสพการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติการนิเทศ รองลงมา คือ ด้านการวิเคราะห์พฤติกรรม การจัดประสพการณ์และด้านการวางแผนการนิเทศตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติต่ำที่สุดคือด้านการประเมินผลการนิเทศและด้านการรายงานผลการนิเทศ ตามลำดับ (ชบา พันธุ์ศักดิ์ และคณะ, 2561)

5. ผลการใช้รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสพการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏผลทุกด้านอยู่ในระดับมากและมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

5.1 ด้านประสิทธิภาพ พบว่ารูปแบบการสอนของครูที่นำปฏิบัติใช้กับกลุ่มทดลองโดยผลการทดลองใช้ภาพรวมผลปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า ระดับการประเมินอยู่ในระดับมาก พอว่ารูปแบบที่นำมาทดลองมีความเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มี

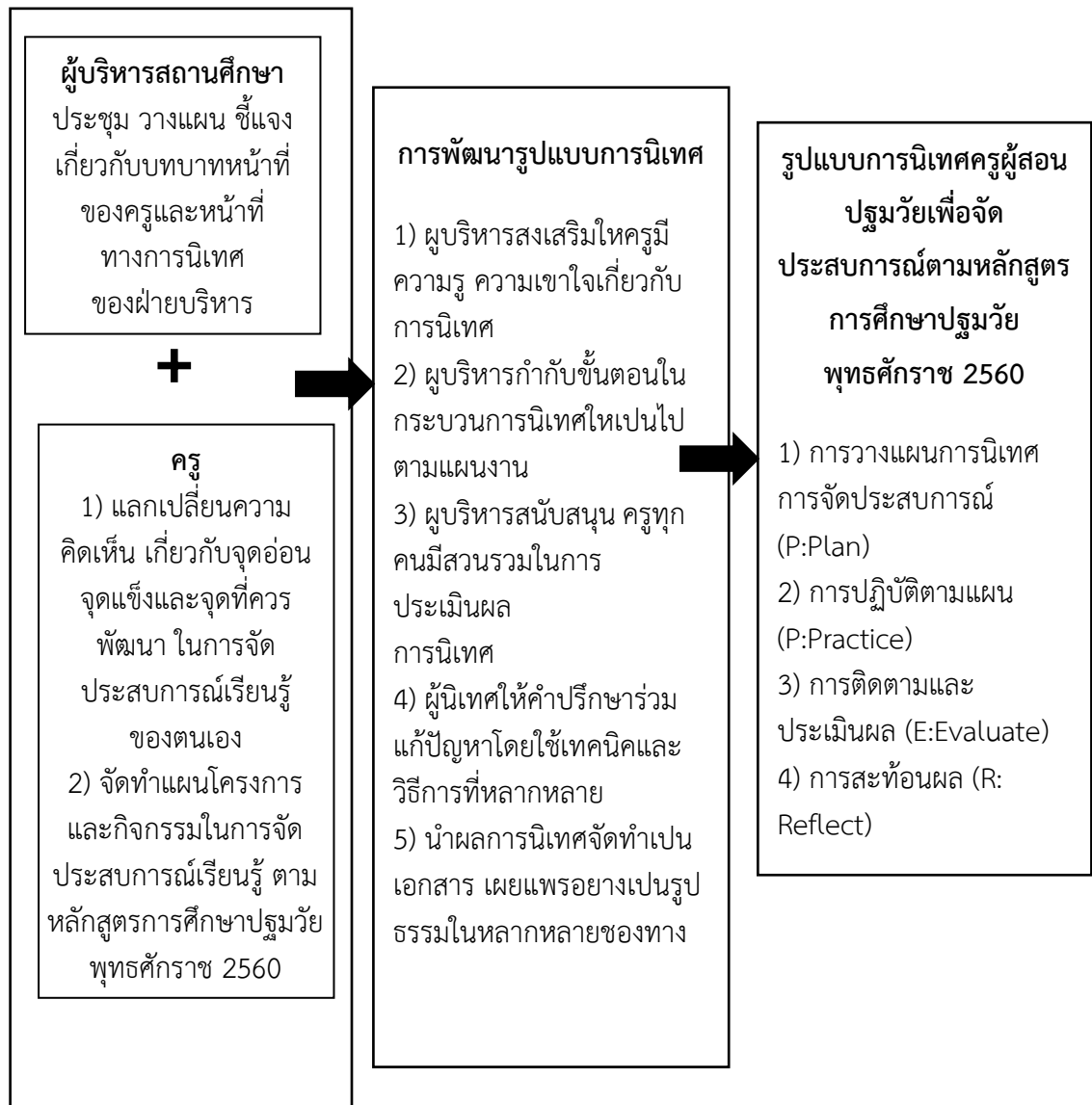
ขั้นตอนที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ คุ่มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการนิเทศสอนของครูปฐมวัย เหมาะสมกับการนิเทศการสอน เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศเหมาะสมกับสื่อและอุปกรณ์การนิเทศ เหมาะสมกับระยะเวลาในการนิเทศการสอนครูปฐมวัยและเหมาะสมกับสถานที่ที่จัดกิจกรรม มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของของวิภาภรณ์ สร้อยคำ ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานอย่างถูกวิธี เป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (Inputs) กับ ผลผลิต (Outputs) (วิภาภรณ์ สร้อยคำ, 2560)

5.2 ด้านประสิทธิผล พบว่ารูปแบบการนิเทศการสอนของครูที่นำไปปฏิบัติใช้กับกลุ่มทดลอง โดยผลการทดลองใช้ภาพรวมผลปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ระดับการประเมินอยู่ในระดับมาก พบว่า รูปแบบที่นำมาทดลองมีรูปแบบที่นำมาทดลองเกิดประโยชน์ต่อการสอนของครูปฐมวัย เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมที่มีคุณค่าต่อส่วนรวมของโรงเรียน ทำให้ครูเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมในทางบวกต่อการปฏิบัติงาน มีความสอดคล้องกับชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ กล่าวว่า “ประสิทธิผล (Effectiveness)” หมายถึง ได้ผลผลิต (Output) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตรงตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถมีทักษะเพิ่มขึ้น รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ และมักใช้คำสองคำควบคู่กันคือมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์, 2560)

5.3 ด้านคุณค่า พบว่ารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิการศึกษาคริสตจักรในประเทศไทย ที่นำไปปฏิบัติใช้กับกลุ่มทดลองโดยผลการทดลองใช้ภาพรวมปรากฏว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบที่นำมาทดลองจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบาย เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของโรงเรียน รูปแบบที่นำมาทดลอง มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความร่วมมือที่ระหว่างครู ผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ในการปฏิบัติงานของครู สามารถแก้ปัญหาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยในโรงเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิมา สุขสว่าง ได้ อธิบายไว้ว่า คุณค่าของนวัตกรรม (Value of Innovation) ส่วนประกอบที่สำคัญอีกอย่างของ นวัตกรรม (Innovation) คือ ต้องมีคุณค่า (Value Creation) และมีประโยชน์ต่อผู้อื่น เศรษฐกิจและสังคม หากไม่สามารถสร้างคุณค่าเพื่อแก้ปัญหาและตอบโจทย์ของ กลุ่มเป้าหมายได้ จะไม่ใช่ นวัตกรรมที่สมบูรณ์และมีคุณค่า (ศศิมา สุขสว่าง, 2563)

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การพัฒนา รูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 จำเป็นต้องประชุม ชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูและหน้าที่ทางการนิเทศของฝ่ายบริหาร มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของตนเองเพื่อสร้างความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 องค์ความรู้แนวทางการพัฒนาการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

สรุป

การพัฒนาแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เป็นกระบวนการที่ทำทลายความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น เพื่อพัฒนาครูใหม่มีความรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ไขทักกะในการปฏิบัติการ และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ สร้างความมั่นใจในการปฏิบัติงานให้ครู ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ใหม่ประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และคุณภาพของนักเรียน

โดยตามมาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด โดยการพัฒนารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 มีขั้นตอนการปฏิบัติ ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาประชุมชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูและหน้าที่ทางการนิเทศของฝ่ายบริหาร 2) ครูแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของตนเอง 3) ครูจัดทำแผนโครงการและกิจกรรมในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 4) ครูปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยผู้นิเทศคอยให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งให้การเสริมแรงแก่ครูผู้สอน 5) ผู้บริหารนิเทศติดตามการปฏิบัติงานตามโครงการหรือกิจกรรมและมีการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาประเมินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครู 6) ผู้นิเทศมีการสอบถามและสนทนากลุ่มย่อยครูผู้สอนในการปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์ว่าบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างไร 7) จัดประชุมสะท้อนผลของครูที่ได้รับการนิเทศ 8) จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อขยายผลในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในจุดเด่นและจุดควรพัฒนาระหว่างครูผู้สอนและผู้นิเทศ และ 9) สรุปผลการนิเทศการสอนครูปฐมวัย เพื่อปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรมีการสะท้อนผลการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัย มีการชี้แจง สร้างความเข้าใจ ผู้รับการนิเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม (PLC) และให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนเก็บรวบรวมข้อมูลการนิเทศการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของครูสม่ำเสมอ มีการชี้แจงสร้างความเข้าใจแก่ผู้รับการนิเทศ และจัดให้มีแผนปฏิบัติเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

1.2 ผู้บริหารควรนำรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ไปใช้ในการบริหารงานด้านวิชาการโดยเริ่มจากกระบวนการสร้างความเข้าใจในรูปแบบ ส่งเสริมสู่การปฏิบัติตามรูปแบบ และให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นระยะๆ จัดให้มีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน เพื่อให้รูปแบบมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละกลุ่มครูผู้สอนระดับปฐมวัยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และเหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

1.3 จากค่าการประเมินด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า ของรูปแบบ พบว่าระดับมาก แต่ยังสามารถพัฒนารูปแบบให้กลายเป็นนวัตกรรมหรือการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งควรพัฒนา P-PER Model ให้เป็นรูปแบบที่มีความสมบูรณ์ ทันสมัย และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสถานศึกษาอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักร

ในประเทศไทย ไปใช้กับโรงเรียนขนาดและขนาดใหญ่ เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูผู้สอน

2.2 ควรศึกษารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศภายในโรงเรียนโดยการนำแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย เพื่อพัฒนารูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

2.3 ควรศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 อย่างต่อเนื่องจนทำให้เป็นลักษณะงานวิจัยและพัฒนาจนได้รูปแบบที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอน โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม (PLC) และการชี้แจงสร้างความเข้าใจแก่ผู้รับการนิเทศ

เอกสารอ้างอิง

- จิระภา ธรรมนำศีล. (2562). การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาของเด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชบา พันธุ์ศักดิ์ และคณะ. (2561). การพัฒนารูปแบบการนิเทศครูผู้สอนปฐมวัยเพื่อจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1. (รายงานการวิจัย). สุพรรณบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2560). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2566). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิภาภรณ์ สร้อยคำ. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศศิมา สุขสว่าง. (2563). การพัฒนานวัตกรรมในองค์กร *Innovation in Organization*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอชซีดี อินโนเวชั่น จำกัด.
- Harris, Alison Marie. (1998). School-Community Relationship: A Namibian Cast Study. *Dissertation Abstracts International*, 36(6), 1437-A.